

А. Ю. Мунько,
к. держ. упр., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління
та адміністрування, Дніпровський державний аграрно-економічний університет
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-6651-9970>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.4.335

ТРАНСФОРМАЦІЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНИХ БАНКІВ У СИСТЕМІ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ПІД ЧАС ВІЙНИ

A. Munko,
PhD in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management,
Public Management and Administration, Dnipro State Agrarian and Economic University

TRANSFORMATION OF THE FUNCTIONS OF STATE BANKS IN THE SYSTEM OF FINANCIAL PROVISION OF THE STATE SECTOR UNDER WAR

Стаття присвячена дослідженню ролі банків державної форми власності у забезпеченні фінансової підтримки державних підприємств України в умовах воєнного стану. Здійснено аналіз специфічних механізмів взаємодії між державними банками та підприємствами публічного сектору у сферах кредитування, надання гарантій і підтримки стратегічних галузей, а також сформульовано пропозиції щодо підвищення ефективності такої співпраці в межах чинних правових та інституційних рамок. Виявлено, що в період повномасштабної війни банки державної форми власності еволюціонували від традиційних фінансових посередників до системних трансмісійних механізмів реалізації державної політики. Вони виконують антикризові та контрциклічні функції, забезпечуючи підтримання ліквідності, рефінансування оборотного капіталу, а також фінансування критичної інфраструктури, енергетичного, транспортного й оборонного секторів. В інституційному вимірі державні банки виступають координаторами гарантійних схем і каналами спрямування кредитних ліній міжнародних фінансових організацій, водночас забезпечуючи дотримання регуляторних режимів у сфері платежів, валютних операцій та пруденційних нормативів. Емпіричні дані засвідчили зростання частки державних банків у загальних активах і депозитах упродовж 2021–2025 років, що відображає підвищений рівень довіри до установ із державною підтримкою в умовах воєнної невизначеності. До практичних заходів, запропонованих у дослідженні, належать розширення використання державних гарантій із включенням ковенант, орієнтованих на результати діяльності, інтеграція положень воєнного стану до кредитних договорів, емісія цільових облігацій для пріоритетних підприємств, а також застосування структурованих рішень щодо роботи з проблемною заборгованістю. Представлено комплексну концептуалізацію банків державної форми власності як гібридних інституцій, що поєднують монетарні, фінансові та функції корпоративного управління у фінансовій архітектурі воєнного часу. Наголошуючи на прозорості, регуляторній ефективності та підзвітності за результатами діяльності, обґрунтовано доцільність запровадження уніфікованих правових механізмів і цільових фінансових інструментів, здатних забезпечити безперервність критичного виробництва, збереження системної стабільності та підтримку оборонно-економічної місії України в умовах воєнного стану.

This study aims to identify and systematize the role of state-owned banks in ensuring financial support for Ukrainian state enterprises under martial law. It seeks to analyze the specific mechanisms of interaction between state banks and public sector enterprises in the areas of lending, guarantees, and support for strategic industries, as well as to formulate proposals for enhancing the efficiency of such cooperation within existing legal and institutional frameworks. The findings demonstrate that during the full-scale war, state-owned banks have evolved from traditional financial intermediaries into systemic transmission mechanisms of public policy. They perform anti-crisis and countercyclical functions by maintaining liquidity, refinancing working capital, and supporting critical infrastructure, energy, transport, and defense sectors. Institutionally, state banks act as coordinators of guarantee schemes and conduits for international financial organization credit lines, while also ensuring compliance with regulatory regimes governing payments, currency operations, and prudential standards. Empirical data indicate a growing share of state banks in total assets and deposits between 2021–2025,

reflecting heightened trust in state-backed institutions amid wartime uncertainty. Practical measures proposed include expanding the use of state guarantees with performance-based covenants, integrating martial law clauses into credit contracts, issuing targeted bonds for priority enterprises, and employing structured solutions for non-performing loans. The study offers a comprehensive conceptualization of state-owned banks as hybrid institutions combining monetary, fiscal, and corporate governance functions within wartime financial architecture. It contributes new insights into how legal constraints, prudential regulation, and crisis-driven risk redistribution transform state banks into instruments of resilience and public sector stabilization. The results provide policymakers and financial practitioners with evidence-based recommendations to optimize the interaction between state-owned banks and public enterprises. Emphasizing transparency, regulatory efficiency, and performance accountability, the study advocates for unified legal mechanisms and targeted financial instruments that ensure continuity of critical production, preserve systemic stability, and support Ukraine's defense-economic mission under martial law.

Ключові слова: публічне управління та адміністрування, фінансово-економічна безпека, стратегічне управління, державні банки, воєнний стан, кредитування, державні підприємства, гарантійна підтримка, фінансова стабільність, публічна політика, механізми публічного управління.

Key words: public management and administration, financial and economic security, strategic management, state banks, martial law, lending, state-owned enterprises, guarantee support, financial stability, public policy, public management mechanisms.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасна фінансова система України функціонує в унікальних умовах, коли одночасно необхідно забезпечувати обороноздатність, стійкість державних інституцій та підтримку економічної активності. Повномасштабна війна Російської Федерації проти України радикально змінила контури фінансової політики, перетворивши державні банки на стратегічних агентів, які виконують не лише комерційні, а й публічні функції. В умовах тривалого воєнного стану, постійних ризиків руйнування інфраструктури, розриву ланцюгів постачання та дефіциту інвестиційних ресурсів саме державні банки стали основним інструментом фінансового забезпечення діяльності державних підприємств, що виконують ключові завдання у сфері оборони, енергетики, транспорту та комунального сектору. Водночас триває процес оновлення системи корпоративного управління у державному секторі, де питання прозорості, підзвітності та ефективності державних фінансових інститутів набувають стратегічного значення для забезпечення довіри суспільства й міжнародних партнерів.

Правовий режим воєнного стану встановлює особливі вимоги до фінансового ринку, у тому числі запроваджує обмеження на рух капіталу, валютні операції та кредитування, що потребує переосмислення ролі державних банків як стабілізаторів системи. Водночас, державні підприємства опинилися в ситуації подвійного тиску. З одного боку, вони повинні забезпечувати безперервність виробництва й публічних послуг, з іншого — зіштовхнулися зі зниженням доходів, втратою активів та скороченням ринків збуту. У цих умовах державні банки виступають не лише джерелом фінансування, а й провідником фінансової політики держави, здатним оперативно мобілізувати ресурси під критичні потреби.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Академічна спільнота (Архирейська Н., Бортніков Г., Гетманенко О., Гелюта М., Дробязко А., Єдинак В., Єфименко Т., Заїчко І., Криховецька З., Лесик О., Литвин Ю., Любич О., Мигович Т., Миколайчук М., Пінтоха М., Тодорова О. та інші) загалом констатує, що війна змінила конфігурацію державних інституцій і механізмів реалізації публічної політики у фінансовій сфері. Мова йде про підвищення ролі державних банків як інституційних агентів реалізації державної політики та перерозподіл ризиків між системою державного управління і банківською системою, а також технології так званого м'якого пруденціалу, що зберігають стабільність і водночас мінімізують витіснення приватного сектору з кредитного ринку [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8].

У ширшому макроекономічному контексті у експертних оглядах, зокрема Айхенгрін Б., Беккер Т., Ведер ді Мауро Б., Городніченко Ю., Гур'єв С., Джонсон С., Милованов Т., Обстфельд М., Рогофф К., Сологуб І. [9] також звертають увагу на високий рівень концентрації депозитної бази у державних банках як окремий виклик для нагляду і конкуренції, що вимагає точнісного мікропруденційного нагляду та належного врядування в державному секторі. Пов'язано це не лише з балансами ризиків, а і з політичною економією, адже у кризовий час зростає суспільний запит на посилення ролі органів державної влади у забезпеченні стабільності банківської системи, але водночас підвищуються вимоги до прозорості, підзвітності й якості корпоративного управління в державних підприємствах, які отримують фінансування.

Попри очевидну вагу державних банків у період війни, наукові дослідження їхньої ролі у фінансовому забезпеченні діяльності державних підприємств залишаються недостатньо систематизованими. Більшість праць зосереджуються на питаннях стабіль-

ності банківської системи або на загальних аспектах державної участі в економіці, тоді як аналіз функціонування державних банків у межах правового режиму воєнного стану з урахуванням сучасних інструментів ризик-менеджменту, фінансового моніторингу й гарантійної підтримки, потребує подальшого ґрунтовного дослідження за постійно змінюваних умов.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є визначення особливостей та узагальнення ролі державних банків у системі фінансового забезпечення діяльності державних підприємств України в умовах воєнного стану, а також формулювання висновків і пропозицій щодо підвищення ефективності їхньої взаємодії з державним сектором. Для досягнення мети передбачено розв'язання таких завдань, як аналіз сучасного стану і тенденцій функціонування державних банків України в умовах воєнного стану; визначення особливостей фінансової взаємодії державних банків і державних підприємств у сфері кредитування, гарантій та підтримки стратегічних галузей; обґрунтування напрямів підвищення ефективності співпраці державних банків із державним сектором без створення надмірно складних або витратних інституційних механізмів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Правовий режим воєнного стану надає органам влади додаткові повноваження для забезпечення оборони та безпеки, одночасно змінюючи середовище корпоративного управління і процедури прийняття фінансових рішень на підприємствах державного сектору. Відтак особливості участі державних банків у фінансовому забезпеченні діяльності державних підприємств доцільно розглядати через призму: 1) нормативних обмежень і тимчасових режимів на ринку; 2) трансформації ризик-профілю державних підприємств та їхніх ланцюгів постачання; 3) зміни ролі органів влади як акціонерів і гарантів.

На рівні макрофінансової рамки Національний банк України (НБУ) зафіксував у 2023 році помітне зниження інфляції та керовану гнучкість курсу, що разом із відновленням монетарної трансмісії дозволило підтримати банківську ліквідність і кредитну активність у критично важливих секторах [10, с. 3]. Водночас валютні обмеження та спеціальні режими платежів, запроваджені НБУ від початку повномасштабного вторгнення РФ [11], формують окреме поле комплаєнсу для банків і клієнтів, зокрема ліміти на готівкові зняття, особливий порядок торгівлі валютними цінностями, перелік дозволених операцій, обмеження на операції з облігаціями внутрішньої державної позики і перерахування позикових коштів за кордон. Державні банки стають операторами не лише кредитного ризику, а й регуляторно-правового середовища підтримки безперервності державних виробництв.

Емпіричні спостереження останніх років підтверджують консервативне зростання ролі держсектору в банківській системі та концентрацію депозитної бази в

державних установах, що пов'язано з фактором безпечності в періоди високої невизначеності. Протягом 2021—2025 рр. у складі банківського сектору зростала частка державних банків в активах і депозитах, що інтерпретується як підвищення рівня довіри до установ із державними гарантіями на тлі ризиків війни [3, с. 1—5]. Додатково фіксувалося, що починаючи з середини 2023 року кредитування поступово відновлювалося, а довіра вкладників до національної валюти зростала, що критично важливо для рефінансування оборотного капіталу підприємств реального сектору, передусім енергетики, транспорту, оборонно-промислового комплексу [10, с. 2—3]. Сукупно це створює середовище, у якому державні банки здатні операціоналізувати державну політику до рівня контуру підприємства через відбір пріоритетних позичальників, структуровані продукти під державні гарантії та більш прискіпливе управління проблемними кредитами, що виникли унаслідок воєнних дій.

Нормативно-правовий контур воєнного стану та пруденційних рішень регулятора безпосередньо визначає форми і межі фінансування державних підприємств. Воєнний стан як особливий правовий режим змінює баланс приватно-правових і публічно-правових інтересів. Запроваджується тимчасове обмеження окремих корпоративних прав задля забезпечення оборони та безпеки, що віддзеркалюється у практиках корпоративного управління та перерозподілі дискреції органів управління в державному секторі [12, с. 12—13, 87—90]. На банківському ринку, у свою чергу, режим воєнного стану трансформує правила конвертації, платежів, розрахунків за зовнішніми зобов'язаннями державних корпорацій, а значить, і архітектуру їхнього фінансового планування та договірних кovenантів [11]. Такий режим змушує державні банки діяти як координатори регуляторної відповідності, пропонуючи підприємствам шаблони структурування угод, що відповідають чинним валютним і платіжним правилам, включно з використанням гривневих інструментів, операцій із державними цінними паперами та синдікованих кредитів під державні гарантії.

Показовим є портфель державних гарантій під кредити для державних підприємств, де агентами насамперед є банки державного сектору, що забезпечують канали довгого ресурсу для критичної інфраструктури й оборонно-промислового комплексу. У 2014—2025 роках, наприклад, оборонні й інфраструктурні проекти реалізовувалися за участю АТ "Укресімбанк" та АТ "Ощадбанк", у тому числі для ДП "Антонов", ДП "Бронетанкові заводи", ПрАТ "НЕК "Укренерго" та інших [14]. На цих прикладах бачимо, як державні комбінують гарантійні інструменти, синдіковане кредитування та поєднання з міжнародними лініями МБРР, ЄІБ, ЄБРР.

Додаткові системні спостереження НБУ підкреслюють необхідність керованого розв'язання проблемних кредитів, які утворилися під час воєнного стану, і збереження кредитного каналу для державного сектору, не руйнуючи загальносистемні пруденційні стандарти [13, с. 6—8, 28—33].

Синтезуючи наведені емпіричні та нормативні дані роль державних банків у фінансовому забезпеченні

державних підприємств у період війни зведемо до трьох провідних вимірів:

— перший — антикризовий і контрциклічний (державні банки відіграють роль системоутворювальної ланки, забезпечуючи оборотний капітал і базові інвестиції там, де приватний кредитний ринок звужується через ризики війни, що підтверджується динамікою фінансових показників сектора, і повернення до чистого прибутку після шоку 2022 року [10, с. 3; 5]);

— другий — інституційно-координуючий (державні банки найчастіше виступають агентами гарантій та провідниками кредитних ліній міжнародних фінансових організацій для підприємств критичної інфраструктури);

— третій — регуляторно-комплаєнсний (державні банки адаптують кредитні продукти, процедури і ковенанти до чинного режиму платежів, валютних обмежень і наглядових вимог, зменшуючи транзакційні витрати державних підприємств на дотримання складних правил у воєнний період).

З огляду на зазначене, обґрунтованими виглядають такі практичні пропозиції щодо посилення ролі державних банків у фінансовому забезпеченні державних підприємств у межах чинних правових рамок і рівня ресурсного забезпечення.

Доцільне ширше використання застосування державних гарантій із визначеними умовами виконання зобов'язань для фінансування оборотного капіталу критично важливих державних підприємств із чіткими показниками ефективності, що інтегровані у кредитні ковенанти, наприклад, пов'язані з доступністю послуги чи продукції, коефіцієнтами простоїв, рівнем втрат в мережах, планом локалізації постачання.

Наголошуємо на необхідності закріплення у типових кредитних договорах для державного сектору спеціальні застереження щодо дії обставин воєнного стану, як-от передбачувані винятки і процедури щодо платежів у валютах, форс-мажор, пріоритетизацію платежів у випадку дефіциту ліквідності, що зменшує витрати на погодження і спірність виконання.

Також звертаємо увагу на розширення практики цільових облігацій державних підприємств під державні гарантії з обов'язковою участю державних банків як андерайтерів чи організаторів, але з жорстким відбором проєктів за ознаками суспільної функції, невідкладності та окупності в межах нормативного періоду воєнного стану з опорою на стандарти розкриття і публічного нагляду, відображені у сучасних оглядах корпоративного управління та управління державним боргом [15, с. 29; 86—90].

І наостанок, для розв'язання проблемних кредитів, що виникли внаслідок воєнних дій у державному секторі, рекомендуємо використовувати дисциплінуючі механізми, зокрема обов'язковий план виходу із кризового стану для позичальника з поквартальними показниками, набір забезпечення з реєстрами майнових прав, коригуючі ставки залежно від виконання показників ефективності, а також, за потреби, вузькоспеціалізовані портфельні угоди з викупу проблемних вимог, що узгоджено з науковими підходами до врегулювання проблемних активів [16, с. 5—7, 11—12].

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У підсумку, державні банки у період дії воєнного стану є більше ніж кредитними установами для державних підприємств. Можна стверджувати про масштабування їх ролі до інституційних трансмісійних механізмів публічної політики, що поєднують монетарно-прudenційні налаштування, фіскально-гарантійні інструменти та корпоративне врядування в державному секторі. Вони одночасно зберігають фінансову стабільність, забезпечують безперервність критичних виробництв і підвищують передбачуваність фінансування для державних підприємств, діючи в межах чітко визначених правових режимів. Стратегічно важливо, аби подальше посилення їхньої ролі відбувалося через прозорі й уніфіковані механізми, що мінімізують регуляторні транзакційні витрати для державних підприємств, уникають надмірного витіснення приватних кредиторів і водночас забезпечують виконання оборонно-економічної місії.

Література:

1. Архирейська Н., Єдинак В., Литвин Ю. Особливості функціонування банківської системи України в умовах правового режиму воєнного стану. Ефективна економіка. 2024. № 9. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.9.58>.
2. Заїчко І., Мигович Т., Криховецька З. Роль монетарної політики та банківського сектору в системі антикризового фінансового управління. Економіка та суспільство. 2024. № 59. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-12>.
3. Гетманенко О.О., Гелюта М.О. Сучасний стан показників української банківської системи. Економіка та суспільство. 2025. № 74. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-147>.
4. Пінтоха М.М. Публічне управління безпекою банківської сфери України в умовах воєнного стану. Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. 2024. Т. 35 (74). № 3. С. 99—103. URL: <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.3/19>.
5. Трещов М.М. Фінансове забезпечення відновлення та реконструкції України у повоєнний період. Науковий вісник: Державне управління. 2023. № 2 (14). С. 19—40. URL: [https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-2\(14\)-19-40](https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-2(14)-19-40).
6. Єфименко Т.І. Стратегічні детермінанти управління змінами в національному фіскальному просторі. Фінанси України. 2025. № 1. С. 7—20. URL: <https://doi.org/10.33763/finukr2025.01.007>.
7. Mykolaichuk M., Lesyk O., Todorova O. Ensuring the stability of banks in the context of national security: Tasks for Ukraine. Financial Statistical Journal. 2023. Vol. 6. Iss. 1. URL: <https://doi.org/10.24294/fsj.v6i1.2445>.
8. Lyubich O. O., Bortnikov G. P., Drobyazko A. O. Comparative analysis of state-owned banks' role in the economy of Eastern Europe countries and Ukraine. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice. 2021. № 1 (32). P. 57—64. URL: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v1i32.200286>.

9. Повоєнна макроекономічна архітектура для України / Т. Беккер, Б. Айхенгрін, Ю. Городніченко, С. Гур'єв, С. Джонсон, Т. Милованов, М. Обстфельд, К. Порофф, І. Сологуб, Б. Ведер ді Мауро. Paris, France: Centre for Economic Policy Research, 2023. 48 с.

10. Річний звіт за 2023 рік. Національний банк України, 2024. 162 с. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2023.pdf.

11. Про роботу банківської системи в період запровадження воєнного стану: постанова Правління Національного банку України від 24 лют. 2022 р. № 18. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/law/Resolution_24022022_18_kp.pdf.

12. Здійснення і захист корпоративних прав в умовах правових режимів надзвичайної ситуації та воєнного стану в Україні / Васильєва В.А., Зозуляк О.І., Вінтоняк Н.Д., Сіщук Л.В.; за заг. ред. проф. В.А. Васильєвої. Київ: Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф.Г. Бурчака НАПрН України, 2023. 250 с.

13. Звіт про фінансову стабільність. Червень 2024 року. Національний банк України. 2024. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/FSR_2024-H1.pdf.

14. Інформація про надані державні гарантії у 2004-2025 роках (станом на 31.03.2025). Міністерство фінансів України. 2025. URL: https://mof.gov.ua/storage/files/31_03_2025_%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D1%96%D1%97%20%D0%B7%202004%20%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83.pdf.

15. Mapping Ukraine's Financial Markets and Corporate Governance Framework for a Sustainable Recovery, Paris: OECD Publishing, 2025. URL: <https://doi.org/10.1787/866c5c44-en>.

16. Андрос С.В., Герасимчук В.Г. Механізм врегулювання проблемних банківських кредитів в умовах війни. Economics: time realities. 2023. № 1 (65). С. 12—25. URL: <https://doi.org/10.15276/ETR.01.2023.2>.

References:

1. Arkhireiska, N., Yedynak, V., & Lytvyn, Yu. (2024), "Features of the functioning of Ukraine's banking system under the legal regime of martial law", Efficient economy, vol. 9. <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.9.58>.

2. Zaichko, I., Myhovych, T., & Krykhovetska, Z. (2024), "The role of monetary policy and the banking sector in the system of anti-crisis financial management", Economy and society, vol. 59. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-12>.

3. Hetmanenko, O.O., & Heliuta, M.O. (2025), "The current state of indicators of the Ukrainian banking system", Economy and society, vol. 74. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-147>.

4. Pintokha, M.M. (2024), "Public administration of the security of Ukraine's banking sector under martial law", Scientific notes of the V.I. Vernadsky TNU. Series: Public management and administration, vol. 35 (74) (3), pp. 99—103. <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2024.3/19>.

5. Treshchov, M.M. (2023), "Financial support for the recovery and reconstruction of Ukraine in the post-war period", Scientific Bulletin: Public Administration, vol. 2

(14), pp. 19—40. <https://doi.org/10.33269/2618-0065-2023-2%2814%29-19-40>.

6. Yefymenko, T.I. (2025), "Strategic determinants of change management in the national fiscal space", Finance of Ukraine, vol. 1, pp. 7—20. <https://doi.org/10.33763/finukr2025.01.007>.

7. Mykolaichuk, M., Lesyk, O., & Todorova, O. (2023), "Ensuring the stability of banks in the context of national security: Tasks for Ukraine", Financial Statistical Journal, vol. 6(1). <https://doi.org/10.24294/fsj.v6i1.2445>.

8. Liubych, O.O., Bortnikov, H.P., & Drobyazko, A.O. (2021), "Comparative analysis of state-owned banks role in the economy of Eastern Europe countries and Ukraine", Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, vol. 1 (32), pp. 57—64. <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v1i32.200286>.

9. Becker, T., Eichengreen, B., Gorodnichenko, Yu., Guriev, S., Johnson, S., Milovanov, T., Obstfeld, M., Rogoff, K., Sologub, I., & Weder di Mauro, B. (2023), Povoenna makroekonomichna arkhitektura dlia Ukrainy [Post-war macroeconomic architecture for Ukraine], Centre for Economic Policy Research, Paris, France.

10. National Bank of Ukraine (2023), "Annual report for 2023", [Online], available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/annual_report_2023.pdf (Accessed 08 February 2026).

11. National Bank of Ukraine (2022), "On the Operation of the Banking System during the Period of Introduction of Martial Law: Resolution of the Board of the National Bank of Ukraine dated 24 February 2022 № 18", [Online], available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/law/Resolution_24022022_18_kp.pdf (Accessed 08 February 2026).

12. Vasyliieva, V.A., Zozuliak, O.I., Vintoniak, N.D., & Sishchuk, L.V. (2023), Zdiysnennia i zakhyst korporatyvnykh prav v umovakh pravovykh rezhymiv nadzvychajnoi sytuatsii ta voiennoho stanu v Ukraini [Exercise and protection of corporate rights under the legal regimes of emergency and martial law in Ukraine], NAPrN Ukrainy, Kyiv, Ukraine.

13. National Bank of Ukraine (2024), "Financial Stability Report. June 2024", [Online], available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/FSR_2024-H1.pdf (Accessed 08 February 2026).

14. Ministry of Finance of Ukraine (2025), "Information on state guarantees provided in 2004-2025 (as of 31.03.2025)", [Online], available at: https://mof.gov.ua/storage/files/31_03_2025_%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D1%96%D1%97%20%D0%B7%202004%20%D1%80%D0%BE%D0%BA%D1%83.pdf (Accessed 08 February 2026).

15. OECD (2025), "Mapping Ukraine's financial markets and corporate governance framework for a sustainable recovery", Paris: OECD Publishing. <https://doi.org/10.1787/866c5c44-en>.

16. Andros, S.V., & Herasymchuk, V.H. (2023), "Mechanism for resolving problem bank loans under wartime conditions", Economics: Time Realities, vol. 1(65), pp. 12—25. <https://doi.org/10.15276/ETR.01.2023.2>.

Отримано редакцією журналу / Received: 09.02.26

Професійно рецензовано / Revised: 14.02.26

Схвалено до друку / Accepted: 17.02.26